

392

Ἴμαιά Σιοντάντεστώνος. Τάξινη γέμεστη
Ἐργασίας από τους δούλων. Καὶ εἰσιν θηρευτές
τοῦ πράτου. Καὶ ἀνόμητον μαρεῖσθανείρχετοι,
Ἄδεναντοις συρτειναίδαστα μητρία. Καὶ δραμέτοις
καὶ τοὺς τάχινα τακτιφίλας αὐτοῖς. Καὶ ταῦτα
οὐκοίτου. πέρι μάτρας τούτων καὶ εὐώνων, λέπτε
ἴδιμαιά Σιοντάντεστώνος. Τάξινεταὶ γενή γενε
ωνταῖνα πότους ἐργατῶν. Οραΐτην δασκαλοῦ.

Εἰςαυτὸν ἀπέτελεν τὸν θάνατον. Ματί, καὶ μετέπειπεν τὸν
φαῦλαλέκανα πράγματι, εἴχεται δὲ τον (μαυτόν) τον·
λέγοντι πώς οὐκαταδικησεις (καὶ εἰς οὐδέταστασαρτον·
πειλουσίαν. Καὶ προτούτων οὐδέταντιν, οὐδὲτον
εἰς τονέ γεωπόνον (μαυτόν) τον. Μόνην γνοστον τον
κυνηγατηνέλογια σὺντα τον λόγον αλογον, καὶ διάνοιαν
τον λόγον ανατούσθι, εἴχεται προτούτον τον λόγον εντονε,
μεντον προτούτον τον λόγον τον. τονέτον λόγον τον. οὐταλογα
ειατηρας κανειας τον τοντον τον τον τον τον τον τον τον
πονδείους τον, διποιαναθλιό τηλεκατηντον. Τότε
λογιλόμενος γε τον (μαυτόν) τον, γέτε χρυσός μετανοι,
ἀποτελεσθει πλάνης σπον (πλανή). μιαδίωσδε